

Afscheidsspeech Lara Tauritz Bakker

(SciCom NL ALV18 juni 2015)

“In de zomer van 2011 was ik op zoek naar een vereniging om me bij aan te sluiten. Een plek waar ik andere mensen kon ontmoeten met interesse in wetenschapscommunicatie, of het nou voorlichters waren, of journalisten, of wetenschappers of docenten of museummedewerkers of wat dan ook. Vier jaar later heeft SciCom NL al ruim over de honderd leden en we groeien nog steeds - met name wanneer we iets organiseren, landelijk of lokaal. En als we kijken naar de meer dan 900 leden van de LinkedIn-groep wetenschapscommunicatie kunnen we nog veel groter worden. In het buitenland zien we lichtende voorbeelden van vergelijkbare verenigingen met een brede maatschappelijke achterban, zoals de British Science Association en de Australian Association of Science Communicators. Daarbij komt dat er van wetenschappers in toenemende mate verwacht wordt dat zij zelf succesvol aan wetenschapscommunicatie doen.

We zitten in een goede tijd, waar meerdere initiatieven tegelijk aan het opbloeien zijn. Na onze eerste stappen bij NWO's bessensap in 2012, volgde op 14 februari 2013 onze Oprichtingsvergadering. Naast SciCom NL startten in dat jaar de vakconferentie wetenschapscommunicatie, de activiteiten van Science Online Leiden en er zijn door heel Nederland groepen bezig met science cafés, summerschools, kindernetwetenschapsactiviteiten en nog veel meer. De Wetenschapsagenda is meer dan ooit gericht op het publiek, zozeer dat het zelfs kon gebeuren dat het Rathenau Instituut dezelfde dag uitkoos als wij om een evenement te organiseren over Science en Society. Dat zal volgend jaar hopelijk niet weer gebeuren, als het Rathenau Instituut zich aansluit bij onze steeds uitdijende groep partners.

Tegelijk is er nog veel in ontwikkeling. Nog altijd is het niet helder of en hoe wetenschappers beloond worden voor hun inzet op het gebied van wetenschapscommunicatie. In de afgelopen jaren verdwenen veel budgetten voor wetenschapsjournalistiek. Wetenschapscommunicatoren zijn vaak bevlogen mensen, maar je moet toch je brood verdienen. Dat is ook voor mij één van de redenen om me te begeven in de medische wereld, om daar als arts en onderzoeker goede dingen te doen waarmee ik de hypotheek kan betalen. Tegelijkertijd biedt deze stap me de gelegenheid om ook weer als wetenschapper aan wetenschapscommunicatie te doen. Voor het bestuur van SciCom NL is het een speerpunt dat meer wetenschappers ons weten te vinden en lid worden. Daar draag ik alvast mijn steentje aan bij. Bovendien geloof ik dat een goede dokter ook altijd een goede wetenschapscommunicator dient te zijn. Ik zal mijn best doen die visie uit te dragen naar mijn collega's-in-spe. In elk geval is het een heel aardige manier om de verschillende metabole paden in het menselijk lichaam uit je hoofd te leren door je af te vragen hoe je de werking van enzymen kunt vertalen in termen van Griekse mythen. Never a dull moment.

Liesbeth Jongkind en ik hebben het plan om bij universiteiten lokaal workshops aan te bieden met de titel 'Scoren met Metaforen'. Het is de workshop die we eigenlijk vandaag hadden willen geven, maar waarvoor nog onvoldoende wetenschappers zich meldden. Het is duidelijk dat er op dat front nog veel werk te doen valt. In 1-op-1 gesprekken geven wetenschappers aan wel degelijk graag geholpen te worden bij het vinden van de juiste metaforen om hun verhaal correct, helder en wervend over te brengen, of dat nou is bij hun 'peers' die de onderzoeksvoorstellen beoordelen waarmee zijn hun onderzoek bekostigen, of bij studenten, die soms met grote ogen en een enigszins verwarde blik zitten te luisteren naar de lessen biochemie.

Het voordeel van het feit dat wij besloten onze workshop niet nu te geven maar lokaal aan te bieden, was dat er alsnog plek in het programma was voor de Summerschool Junior. Dat vond ik van belang, niet alleen omdat ik op ons symposium graag laat zien hoe divers de activiteiten zijn van onze leden. Maar vooral ook omdat ik door nu af te treden als voorzitter

naast voldoende tijd voor mijn studie, gezin en werk, tijd hoop te kunnen besteden aan de Commissie Jong en Geleerd die als missie zal hebben zich specifiek in te zetten voor de kwaliteit en kwantiteit van wetenschapscommunicatie in Nederland gericht op de jeugd. Misschien halen we de Flame Challenge wel naar Nederland, de Amerikaanse wedstrijd die ook in 2013 begon, waarbij op basis van vragen van elf-jarigen wetenschappers en andere wetenschapscommunicatoren uitgenodigd worden om licht te werpen op vragen zoals 'Wat is een vlam?', 'Wat is kleur?', 'Wat is slaap?'. Op basis van het eerste winnende filmpje uit 2013 kon mijn toen 8-jarige zoontje aan zijn klas feilloos uitleggen wat een vlam is, hoe chemiluminescentie werkt en wat atomen zijn. Dat zijn mooie momenten :-)

Er is nog veel meer mogelijk met zo'n commissie. Ongetwijfeld zal het woord Wetenschapswijsheid vaak vallen. We zullen samenwerken met de Wetenschapsknooppunten, de Science Centra, de onderwijsverenigingen. Langsgaan bij inspirerende initiatieven. Graag roep ik bij deze geïnteresseerden op zich te melden en ideeën aan te leveren, want zoals alles bij een vereniging als SciCom NL gebeurt er pas iets als de leden het doen. Dan kunnen we volgend jaar wellicht al de eerste resultaten presenteren bij het volgende jaarcongres van SciCom NL. Ik heb er nu al zin in!"